Čís. 6271.

Padělal-li vinník za tím účelem, aby získal vlastnické právo k nemovitosti poškozeného, jeho podpis na trhové smlouvě (§ 401 tr. zák.) a potom na základě této smlouvy dal na sebe v pozemkové knize přepsati vlastnické právo k oné nemovitosti (§ 400, odst. 1 tr. zák.), jest celé jeho jednání posuzovati ve smyslu § 95 tr. zák. za jediný trestný čin a kvalifikovati je podle § 402 tr. zák.

(Rozh. ze dne 10. října 1938, Zm IV 465/38.)

Nejvyšší soud, přezkoumav trestní věc proti A., obžalované pro zločin podle §§ 401, 402, odst. 2 tr. z. atd., zmateční stížnost obžalované, uplatněnou co do viny, odmítl; z úřední povinnosti podle § 33, odst. 1 por. nov. z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 b) tr. ř. zrušil rozsudky obou nižších soudů ve výroku o kvalifikaci trestného činu, kterým trestný čin obžalované byl kvalifikován i jako přečin podle § 400, odst. 1 tr. z., a tuto kvalifikaci pominul.

Z důvodů:

Při přezkoumání věci z úřední povinnosti shledal Nejvyšší soud toto:

Obžalovaná byla uznána vinnou, že podepsala na trhové smlouvě jméno svého otce Š. Č., jako by podle této smlouvy Š. Č. prodával obžalované nemovitosti za 200 Kč, ač měly hodnotu asi 5.000 Kč, a na základě této smlouvy dala si dne 6. listopadu 1934 po smrti svého otce přepsati v pozemkové knize obce N. ve vložkách čís. 298 a 300 právo vlastnické.

Tento trestný čin kvalifikovaly nižší soudy jednak jako zločin padělání soukromé listiny podle §§ 401, 402 tr. z., překvalifikovaný na přečin, jednak jako přečin padělání veřejné listiny podle § 400, odst. 1 tr. z.

Ke skutkové podstatě trestného činu podle § 401 tr. z. se vyžaduje zhotovení anebo porušení soukromé listiny a její použití k tomu, aby tím byla dokázána existence, pominutí neb změna nějakého závazku nebo práva. Bez použití padělané nebo porušené soukromé listiny k účelu v zákoně uvedenému není splněna skutková podstata tohoto trestného činu.

V souzeném případě toto použití záleželo v tom, že obžalovaná na základě padělané smlouvy trhové žádala o vklad vlastnického práva pro sebe. Na základě této žádosti bylo pak vlastnické právo pro obžalovanou i vloženo.

Toto použití záleželo tedy sice v úmyslném působení k tomu, aby do veřejné knihy byly zapsány takové nepravdivé skutečnosti, které jsou důležité pro něčí právo, takže obžalovaná i v tomto směru porušila zákonem chráněný právní statek.

Podle zjištěného skutkového stavu obžalovaná však jednala z téhož rozhodnutí a za týmž cílem, totiž aby získala vlastnické právo pozemků poškozeného Š. Č., uvedených v padělané smlouvě trhové, a tedy celá její činnost směřovala jen proti vlastnickému právu poškozeného.

V důsledku toho jde o týž úmysl, směřující k témuž cíli, a je proto třeba ve smyslu § 95 tr. z. celou činnost obžalované posuzovati jednotně a tedy jako jediný trestný čin. Ve smyslu § 95 tr. z. je proto třeba užíti zákonného předpisu, který stanoví nejtěžší trest, anebo nejtěžší způsob trestu.

Měly tedy nižší soudy kvalifikovati trestný čin obžalované jen podle §§ 401, 402, odst. 2 tr. z.; pokud jej kvalifikovaly i podle § 400, odst. 1 tr. z., zavinily tím na újmu obžalovaného věcný zmatek podle § 385, čís. 1 b) tr. ř., na který podle posl. odst. § 385 tr. ř. je třeba vždy hleděti z úřední povinnosti. Nejvyšší soud proto postupoval podle § 33, odst. 1 por. nov. a rozhodl podle zákona.

Čís. 6272.

Ak bol mladistvý previnilec na hlavnom pojednávaní vypočutý (§ 47, odst. 2 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n.), možno ďalšie hlavné pojednávanie konať — ovšem pred týmže sudcom mládeže a za šetrenia ustanovení zákona čís. 8/1924 Sb. z. a n. — aj v neprítomnosti obvineného.

(Rozh. zo dňa 10. októbra 1938, Nd III 42/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci, zahájenej pred okresným súdom v N. ako súdom mládeže proti mladistvému A. pre previnenia krádeže, následkom žiadosti súdu mládeže v R. o delegáciu okresného súdu v T. ako súdu mládeže, po vypočutí generálnej prokuratúry takto sa usniesol: Návrhu sa nevyhovuje a spisy sa vracajú súdu mládeže v R.

Dôvody:

Proti mladistvému A. sa vedie trestné pokračovanie pre trojnásobné previnenie krádeže podľa § 333 tr. z., § 48 tr. nov., § 3 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n.

Pojednávanie v tejto trestnej veci sa konalo pred okresným sudcom Dr. P. jako sudcom mládeže dňa 19. októbra 1936, na ktorom pojednávaní bol mladistvý previnilec A. o všetkých trestných činoch, za vinu mu kladených, vypočutý. Týmto vypočutím bola splnená podmienka § 47, odst. 2 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. Ďalšie hlavné pojednávanie je možné konať v neprítomnosti mladistvého previnilca, ovšem pod podmienkou, že sa koná pred týmže sudcom mládeže, pred ktorým sa konalo hlavné pojednávanie, na ktorom bol mladistvý previnilec vypočutý.

Z návrhu na delegáciu je zrejmé, že okresný sudca Dr. P. bol aj v dobe tohoto návrhu, t. j. dňa 31. augusta 1938, sudcom mládeže